

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 122/22

Luxembourg, 12. julij 2022

Sodba Sodišča v zadevi C-348/20 P | Nord Stream 2/Parlament in Svet

Sodišče je ugotovilo delno dopustnost tožbe družbe Nord Stream 2 AG zoper direktivo, s katero so bila nekatera pravila notranjega trga z zemeljskim plinom razširjena na plinovode iz tretjih držav

Sklep Splošnega sodišča, v katerem je bilo prvotno ugotovljena nedopustnost te tožbe, se v bistvenem razveljavi

Zakonodajalec Unije je aprila 2019 s sprejetjem direktive (v nadaljevanju: direktiva o spremembi) spremenil direktivo o plinu, da bi zagotovil, da se pravila, ki se uporabljajo za prenosne plinovode, ki povezujejo dve ali več držav članic, v okviru Evropske unije uporabljajo tudi za prenosne plinovode, ki so speljani v tretje države ali iz njih. Ta pravila med drugim predpisujejo dejansko ločitev prenosnih struktur od struktur proizvodnje in dobave ter dostop tretjih do prenosnega omrežja.

Družba Nord Stream 2 AG, švicarska hčerinska družba družbe Gazprom, je zadolžena za načrtovanje, izgradnjo in izkoriščanje plinovoda „Nord Stream 2“. Direktivo o spremembi je izpodbijala pred Splošnim sodiščem Evropske unije, ki je s sklepom z dne 20. maja 2020¹ njeno tožbo zavrglo kot nedopustno. Družba Nord Stream 2 AG je zoper sklep Splošnega sodišča pri Sodišču vložila pritožbo.

Sodišče je v današnji sodbi najprej opozorilo, da so lahko vse določbe, ki jih sprejmejo institucije, vključno z direktivami, predmet ničnostne tožbe, če po svoji vsebini, presojeni glede na objektivna merila, povzročijo obvezne pravne učinke. Da bi se posameznik lahko skliceval na to možnost tožbe zoper akt, ki nanj ni naslovljen, kot je direktiva o spremembi, ki je naslovljena na države članice, je treba zlasti dokazati, da se tak akt na zadevno osebo neposredno nanaša. To zahteva, da učinki, ki jih zadevni akt povzroči, neposredno posežejo v pravni položaj posameznika in da s tem aktom državam članicam ni puščena nobena prosta presoja glede njegove izvedbe.

Z ugotovitvijo, da ob neobstoju ukrepov za prenos, ki bi jih sprejele države članice, direktiva sama v nobenem primeru ne more ustvariti obveznosti za posameznika ali biti neposredni in takojšnji vir takih obveznosti niti ne more, posledično, neposredno povzročiti pravnih učinkov na pravni položaj zadevne osebe, pa je **Splošno sodišče kršilo svojo obveznost presoje obstoja takih učinkov glede na vsebino zadevnega pravnega akta, in ne glede na njegovo obliko.**

Sodišče je tudi ugotovilo, da direktiva o spremembi z razširitvijo področja uporabe direktive o plinu na povezovalne plinovode med državami članicami in tretjimi državami, kot je povezovalni plinovod, ki ga namerava izkoriščati družba Nord Stream 2 AG, povzroči, da je izkoriščanje tega povezovalnega plinovoda predmet pravil, ki jih določa direktiva o plinu.

Zato je Sodišče poudarilo, da **direktiva o spremembah neposredno povzroči učinke na pravni položaj družbe**

¹ Sklep z dne 20. maja 2020, Nord Stream 2/Parlament in Svet, [T-526/19](#) (glej tudi SM št. [62/20](#)).

Nord Stream 2 AG, tako da je Splošno sodišče s tem, da je glede tega prišlo do nasprotne ugotovitve, napačno uporabilo pravo.

Dalje, Sodišče je presodilo, da čeprav imajo države članice prosto presojo glede dodelitve odstopanj od nekaterih določb direktive o plinu v korist plinskih podjetij, ki izpolnjujejo vse pogoje, **pa države članice nimajo nobene proste presoje glede možnosti, da ta odstopanja dodelijo družbi Nord Stream 2 AG**, ker ta ne izpolnjuje prej navedenih pogojev. Enako, čeprav državam članicam ni odvzeta vsakršna prosta presoja za izvedbo zlasti obveznosti ločitve, določene z direktivo, pa jim ta direktiva daje na voljo le izbiro sredstev, s katerimi je treba doseči jasno določen cilj, in sicer dejansko ločitev prenosnih struktur ter struktur proizvodnje in dobave. Zato je Sodišče ocenilo, da **je Splošno sodišče s tem, da je menilo, da direktiva o spremembi glede obveznosti, ki jih ima družba Nord Stream 2 AG, v več pogledih pušča dejansko prosto presojo državam članicam, prav tako napačno uporabilo pravo.**

V teh okoliščinah je Sodišče ugotovilo, da **je Splošno sodišče napačno presodilo, da se direktiva o spremembah ne nanaša neposredno na družbo Nord Stream 2 AG, in razveljavilo sklep, zoper katerega je bila vložena pritožba, v delu, v katerem je Splošno sodišče ugotovilo, da tožba te družbe iz tega razloga ni dopustna.**

Nazadnje, Sodišče je ugotovilo, da je tako med obstoječimi povezovalnimi plinovodi kot med povezovalnimi plinovodi, ki se bodo zgradili, plinovod Nord Stream 2 edini, za katerega se ne uporablja in se ne more uporabiti nobeno od odstopanj iz direktive o spremembah. Iz tega izhaja, da se pogoji za odstopanje, ki so bili spremenjeni ali vstavljeni z direktivo o spremembah, **posamično nanašajo na družbo Nord Stream 2 AG**, tako da **je treba njeno ničnostno tožbo v okvirih tega posamičnega nanašanja razglasiti za dopustno.** Kljub temu mora Splošno sodišče o tej tožbi meritorno odločiti, tako da jo je Sodišče zato vrnilo temu sodišču.

OBVESTILO: Pri Sodišču je mogoče zoper sodbo ali sklep Splošnega sodišča vložiti pritožbo, omejeno na pravna vprašanja. Pritožba načeloma nima odločilnega učinka. Če je dopustna in utemeljena, Sodišče razveljavi odločitev Splošnega sodišča. Če stanje postopka to dovoljuje, lahko Sodišče samo dokončno odloči o zadevi. Sicer vrne zadevo v razsojanje Splošnemu sodišču, to pa je vezano na odločitev, ki jo je Sodišče sprejelo v okviru pritožbe.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“. ☎ (+32) 2 2964106.

Ostanite povezani!

